

Virágvasárnap.: „Íme jön a te királyod”
2024. március 24.

„Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél Jézus elküldött tanítványai közül kettőt, és így szólt hozzájuk: **Menjetek be az elöttetek lévő faluba, és amint beértek, találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült soha senki: oldjátok el, és hozzátok ide! Ha pedig valaki szólna nektek: Miért teszitek ezt? – mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi. Azok elmentek, megtalálták a szamárcsikót az ajtó elé kötve kinn az utcán, és eloldották. Az ott álldogálók közül néhányan megkérdezték tőlük: Mit csináltok, miért oldjátok el a szamárcsikót? Ők pedig úgy válaszoltak, ahogyan Jézus mondta, és elengedték őket. Elvitték tehát Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, ő pedig felült rá. Sokan felsőruhájukat terítették az útra, mások a mezőn vágott lombos ágakat; az előtte haladók és az őt követők pedig ezt kiáltották: Hozsanna! Áldott, aki jön az Úr nevében! Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hozsanna a magasságban!”**

Márk 11:1-10.

Kedves Gyerekek! A mai nap során az Úr Jézus életének egyik utolsó eseményéről, a Jeruzsálembe való bevonulásáról beszélünk majd. Az Úr Jézus itt már a halálára készül, néhány nappal később elítélik és keresztre feszítik.

Az Úr Jézus Jeruzsálem felé halad, ahol készültek a **legjelentősebb zsidó ünnepre, a peszakra**, amit magyarul húsvétnek mondunk. A peszah egyik jelentése: elengedés. Ez arra utal, hogy Egyiptomban a tizedik csapáskor az Úr angyala kihagyta azokat a házakat, ahol az ajtófélfára egy hibátlan bárány vérét kenték. Minden évben erre az elengedésre emlékeztek, és ezért mentek fel sokan Jeruzsálembe.

De miért így vonult be az Úr Jézus Jeruzsálembe? Minden **próféciónak be kellett teljesülnie**, melynek egyike Zakariás mondata: „**Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Íme, jön neked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és szamárháton ülő, azaz nőstényszamárnak vemhén.**” Zakariás 9:9 Itt láthatjuk azt a kettősséget, ami ott volt Jézus Krisztus személyében: Ő Isten és ember is. Olyan személy, aki az Atyával egyenlő volt, mégis megalázta magát, és emberi testet öltött.

Hogyan fogadták az Urat? Örültek, dicsérték Istent, és fennhangon kiáltották: áldott, aki jön az Úr nevében. Egy másik evangéliumban így hangzik: **Hozsanna, Dávid fiának!** Hozsanna azt jelenti: segíts meg, szabadíts meg. Dávid fiának nevezték, ami csak egy személynek, a Messiásnak szólhat. **Királyként fogadták az Úr Jézust.** Ti is el tudjátok mondani, hogy Ő a Király? Ő a Szabadító, a Messiás számotokra is? Az újongó nép szabadulást várt, de sajnos nem a bűntől, hanem a fizikai megszállásból, rabságból. Azt gondolták, ez most bekövetkezhet.

De miért nevezük ezt a napot virágvasárnapnak? Azért, mert Jeruzsálem népe örömeiben a felső ruháikat és gallyakat, pálmaágakat terítette az útra, amerre ment. Ez a királynak szóló tisztelet jele volt. Mivel európai országokban ritka a pálma, ilyenkor virágzó faágak vannak, ezért nevezik ezt a napot virágvasárnapnak.

Miért örültek az emberek? Azért, mert királyuk lett, aki igaz, jó király, és megszabadítja őket. Így mondja Zakariás: „igaz és szabadító...” A hozsanna pedig azt jelentette, amit kiáltottak, hogy szabadíts meg.

Sajnos máshogy szerették volna a szabadulást, mint az Úr: külsőleg, a római iga alóli szabadulás volt nekik a legfontosabb. Az Úr viszont ennél sokkal többet szeretne, mivel tudja, hogy a **szívünk gazdájának cseréjére van szükség.** Ő a szívünk királya szeretne lenni. Egy olyan király, aki mindig a legjobbat szeretné nekünk, aki egy tiszta, megszabadított szívben szeretne lakni. Az egyik ének így fejezi ki: „Jöjj, királyom, Jézusom, Szívem, íme, megnyitom.” Az énekíró tudta, hogy a bűnös embernek nincs más lehetősége: csak az Úr lehet az, aki megóvja, megtisztítja, és megváltoztatja az életét.

Ezt szeretné ma is elérni valamennyiünk életében! Ámen

Uherkovich Zoltán

2024. március 24.

1. Jöjj, ki - rá - lyom, Jé - zu - som!
 Szí - vem, í - me, meg - nyi - tom.
 A go - nosz - tól óvj te meg,
 Meg ne ront - son en - ge - met.

2. Véredde, mely el-kifolyt, / Mosd le rólam, ami folt;
 Élet útját megmutasd, / Én meg nem találom azt.
3. Gyógyítsd meg sok nyavalyám, / Enyhíts szívem bánatán;
 Kétség, gond ha gyötrenék, / Biztasd nádszál hitemet.
4. Van hatalmad rá, tudom, / Míveld, édes Jézusom:
 Hit, remény és szeretet / Töltse be a szívemet.
5. A keresztet te adod, / Adj hozzá alázatot:
 Hordjam olyan csendesen, / Mint egykor te, Mesterem.
6. Majd ha véget ér a harc / S megpihentetni akarsz:
 Megragadom jobbodát, / S mennyországod befogad.